ВЕСТНИК

НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

www.BulgariansInDetroit.com брой 1, 2012

Снимка: Николай Колев

Деца от училище «България» на коледния концерт на 17 декември 2011 г.

В броя четете:

От нашата поша 3

Благотворителна кампания 4

Покани 5

Нови условия в застраховките "Имот" 7

Петър Димков Лечителя 10

Бележка на редактора

Снимка: Свилен Панайотов

Честита новата 2012 година!

Пожелавам на всички наши читатели мирна, здрава и успешна нова година!

А каква беше 2011, представена чрез страниците на вестника? Можете да намерите всички броеве в "Архив" на сайта www.BulgariansinDetroit.com. Там можете да прочетете за редица събития, засягащи българското общество в Метро Детройт. Материалите от Деян Кожухаров направиха сложната застрахователна материя достъпна до нашите читатели. Писахме за изяви на български деца, спортни победи на българи от Детройт, завършихме поредицата "100 Велики българи" и "Какво сме дали на света?" Нашата кореспондентка Димитринка Ненова от Варна посвети материала "Зелено" на всички българи, които носят България в сърцето си (бр. 10). Писахме и за новата книга "Здравей E-mail-ия" (бр.7) на Асен Дипчев, писател, живеещ в София, породена от кореспонденцията му с Емилия Димитрова, наша сънародничка, живееща в Dearborn. Поместихме снимки на новородени бебета, юбиляри и отличени местни българи.

Увеличиха се материалите за училище "България" и тържествата, организирани от Българския културен център в Детройт. Центърът беше създаден през април 2010 г. с основна цел подпомагане на училище "България". 2011 година беше първата пълна година с редица изяви, организирани от доброволците на центъра.

Благодаря за неуморния труд на Анелия Петров и Росица Димитрова, редактирали материалите за вестника.

Благодаря на съпруга си Велеслав, с когото работихме заедно върху всеки брой и свекърва ми, която се грижеше за трите ни деца и домакинството. Благодаря и на рекламодателите: фирма "Биляна", застрахователна агенция Кожухаров, Георги Попов, д-р Stutman, ресторант "The Fiddler", Емил Камберов, Нели Асенова и Иван Сарафов.

С пожелание да отразим още много събития през 2012 година за успехи на българи и представяне на България сред обществеността в Метро Детройт.

ДАНИЕЛА НАЧЕВА

ЧЕСТИТО НА ВСИЧКИ ИМЕННИЦИ ПРЕЗ ЯНУАРИ

7 Ваня, Енчо, Жана, Ивайло, Иван, Ивана, Иванка, Ивелин, Иво, Йоан, Йонка, Йонко, Калоян

11 Богдан, Богдана, Богомил, Теодосии

12 Таня, Татяна, Траяна

14 Адам, Калчо, Нина

17 Андон, Антон, Антония, Донка, Дончо, Тони, Тончо

18 Атанас, Атанаска, Наско, Наска, Начо, Таню, Тинка

20 Евтим

21 Валери, Валерия, Максим

25 Григор

От нашата поща—Коледен концерт

Пак е Коледа и пак звучат хубавите детски коледни песни, които ние още помним! Залата е пълна, настроението - тържествено! Добрите домакини са приготвили вкусни баници и сладки за общата трапеза. Децата от българското училище в Детройт и този път ни показаха колко песнички, стихчета и танци са научили , за да ни зарадват нас, техните родители и близки. Затова най-сърдечно благодарим на учителите и помощниците им, които са положили много труд това да се случи! А Дядо Коледа раздаде своите подаръци и така радостта на децата стана още по-голяма! Насладихме се и на българските народни танци, представени от група самодейци и ентусиасти към Българския културен център! Имахме честта гост на нашето тържество да бъде главният консул от Чикаго г-н Симеон Стоилов, с когото се запознахме отблизо.

Пожелаваме на Българския културен център и училището в Детройт все така да вървят напред и да ни събират заедно за хубави и тържествени събития!

ИЛИЯНА И МИТКО ГЕОРГИЕВИ

Отзвук от благотворителната кампания

На 10 и 11 декември в Балканския център в Трой се проведе благотворителна акция за събиране на финансови средства за пострадалите от земетресението в Турция. Участваха представители от Албания, Босна, Турция и България. В продължение на два дни, посетители и участници опитваха вкусни кулинарни специалитети от тези държави. Българската маса предлагаше най-голямо изобилие - пълнени чушки, питки, баници, тиквеник, кекс и сладкиши. Любопитните очи на посетителите с интерес разглеждаха нашенските сувенири и помирисваха розовото масло в мускалчетата. Изказвам искрена благодарност на хората, донесли храна за българската маса - Кичка Цурова, Весела Харизанова, Диана Николова, Атанаска Бонева, Калина Маринова, Илияна Георгиева, Митра Начева, Елеонора Барбов, Юлия Лефтерова, Светлана Кръстева, Атанаска Генчева, както и други, чиито имена не успяхме да научим. Благодарност и към всички, които дойдоха и гледаха представянето на българската танцова група. Сърдечна благодарност към Севи Харлева, която беше на българската маса в неделя заедно с трите си деца. Посетителите се радваха също на калиграфско майсторство и на ебру—изкуство за рисуване върху вода. Концертът в събота на босненската група МЕКАМ накара и малки и стари да се хванат заедно на хорото.

По време на кампанията се събраха близо $10,000, които бяха изпратени на пострадалите от земетресението в Турция. Горда съм, че участвах в тази инициатива и допринесохме за нейния успех. Можете да видите филм за събитието на YouTube: http://www.youtube.com/watch?v=uvu5wb5nTV4

Танцов състав към Българския културен център

Покана за вечеринка

Македоно-българската православна църква „Свети Климент Охридски" в Диарборн (19600 Ford Rd, Dearborn, MI 48128) ви кани на вечеринка на **7 януари (събота) от 18:00 до 22:00 часа.** За доброто настроение ще свири група "Off Beats". Ще се предлага храна за закупуване.

Вход: $10 възрастни, $5 деца (6-12 г.), деца под 5 г. - безплатно

Телефон за повече информация: 313-271-3110 или info@stclementchurch.net.

Покана за концерт на трио "Веселба"

На 21 януари фолклорната група в Ann Arbor ви кани на International Folk Dancing с участието на трио "Веселба"

Място: Gretchen's House (2625 Traver Blvd, Ann Arbor)

Време: 8 p.m. - 11 p.m.

Вход: $10 възрастни, $5 студенти

Трио "Веселба" се състои от Chris Rietz, Bruce Sagan и Nan Nelson. Те специализират в българска и скандинавска музика, но свирят и много друга балканска фолклорна музика.

Покана за международен фестивал

Град Sterling Heights ви кани на международно изложение

на 3 февруари (петък) от 18:00-22:00 часа

в **Sterling Heights Senior Center** с адрес 40200 Utica Road, Sterling Heights, 48312.

На изложението ще има широка гама от етническа музика и танци, традиционна кухня и сувенири.

Българският културен център в Детройт ще участва с представление на групата за народни танци и ще има маса за продаване на сувенири. Търсят се доброволци.

Приканваме всички българи, които предлагат бизнес услуги да оставят визитки на нашата маса. За повече информация пишете на info@BulgariansinDetroit.com.

Съобщение

ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

web: www.nap.bg; **0700 18 700 Информационен център;** e-mail: PRD@nra.bg

Българските граждани, които са напуснали страната могат да се освободят от плащането на здравноосигурителни вноски у нас и за стари периоди, ако не са живели по това време в България. Това гласи промяната в Закона за здравното осигуряване, която беше гласувана с бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2012 г.

Досега законът позволяваше освобождаването да става само за периоди напред във времето. На практика новите разпоредби облекчават българите, които живеят предимно в чужбина, но все още се водят задължени към здравната система в страната. С промените хората, които са напуснали България преди 31 декември 2011 г. и не са уведомили за това предварително НАП, ще могат да го направят в срок до 31 декември 2012 г. За да стане това, те трябва да подадат заявление и декларация по образец в териториалната дирекция на НАП по постоянния адрес в България. Най-лесният и бърз начин това да стане е документите да бъдат изпратени по пощата.

От НАП поясняват, че промяната в закона влиза в сила от началото на 2012 г. но в работните дни между Коледа и Нова година в офисите на агенцията ще се приемат заявления и декларации, които ще бъдат разгледани в началото на 2012. Подробни указания и изискваните документи ще бъдат публикувани в сайта на НАП в близките дни.

Допълнителна информация за реда за освобождаване от задължението за плащане на здравни вноски, необходимите документи и попълването на декларацията може да се получи от Информационния център на НАП на телефон 0700 18 700 на цената на градски разговор от цялата страна. Българите, пребиваващи в чужбина могат да зададат въпросите си и чрез електронната поща на адрес infocenter@nra.bg

Промоция на Българска телевизия

Neterra TV съвместно с **BulgariansinDetroit.com** имат специално предложение за Вас:

DETROIT

С този промо код получавате 10% отстъпка от всички абонаментни планове на Neterra TV.
Кодът за отстъпка е валиден за период от една година и може да се ползва няколко пъти. Например, ако сега сте закупи абонаментен план за 6 месеца с този код и вземете 10% отстъпка, след като изтече този план, отново може да закупите абонаментен план с 10% отстъпка със същия код.

Можете да разгледате предлаганите телевизионни пакети тук.

Нови условия в застраховките «Имот»

Ураганът Катрина повлия много лошо на застрахователните компании. След урагана през 2005 година, много от компаниите отказаха да платят щети по застраховки имот равни на милиони долари. Застрахователните компании казаха, че щетите от урагана не били причинени от вятър (което е покрита загуба в полиците), а от потоп (което не е покрита загуба в полиците). Някои застрахователни компании дори отказаха да подновят застраховки в райони като Florida, Massachusetts и New York. Хората в тези щати трябва да търсят застраховка "Имот" от нестандартни компании, което в повечето случаи е много по-скъпо. Средната цена на една застраховка "Имот" в Америка се е покачила с около 13% между 2002 и 2003 година и с около 9% през 2004 година според доклад предоставен през 2007 от "National Association of Insurance Commissioners". След Катрина цените за застрахова "Имот" се покачиха дори повече – до 100% в някои крайбрежни райони. Като допълнение полиците днес са изпълнени с много повече ограничения и "deductibles" от преди няколко години.

При тези условия получаването на добро покритие от застраховка "Имот" на добра цена може да изиска детайлно проучване. Ключът към разбирането на застраховката "Имот" и задържането на ниска цена е в проучването на условията в полицата.

Нови условия

Ако сте като повечето собственици на домове, най-вероятно ще се затрудните, ако трябва да обясните какво точно покрива вашата застраховка "Имот". Много е важно да прочете полицата си обстойно, защото може да съдържа определени условия, които могат да ви струват скъпо. Някои от тези условия не могат да бъдат избегнати или променени, защото са наредени на самата компания.

Сред тези условия са "deductible" за загуба от буря. И докато главното "deductible" на застраховката, което се плаща при обикновена загуба е представено в парична сума от типа $250 или $500, "deductible" за загуба от буря е представено като процент от самата загуба. Обикновено то е между 1% и 5% от загубата. Например, ако домът ви е застрахован за $400,000 вие бихте могли да платите до $20,000 преди застрахователната компания да плати за загуба от буря.

Друго ново условие е това, в което застрахователната компания се опитва да не плати за цялата загуба на къща, ако загубата е причинена дори само частично от наводнение (наводнението е напълно незастраховано от всички застраховки "Имот"). Много застрахователни компании са отказали да платят за загуби от Катрина и други урагани именно базирайки се на наличието на наводнение. Тази клауза е много обърквана за всеки, който се опитва да я прочете.

Също така, много компании са поставили нов лимит за загуба от плесен – някои компании са направили лимита за такива загуби само $10,000. От друга страна, много полици предлагат лимит за цялостно възстановяване на къщите. Като собственик на къща обаче вие трябва да се срещате със застрахователния си агент всяка година, за да сте сигурни, че къщата ви е застрахована с коректен лимит. Някои компании не включват автоматично годишно увеличаване на лимита със сума равна на инфлацията. Ето защо вие трябва да попитате агента си дали имате такова. Също така трябва да споменавате всички обновления на къщата си, защото те увеличават стойността й.

Ако имате по-стара къща, строена през четиридесетте или петдесетте години, трябва задължително да добавите покритие, което ще заплати, ако правителството ви задължи да обновите определена част на къщата, за да отговаря на текущите стандарти. Обикновено застраховките "Имот" съдържат това покритие автоматично с лимит 10,000. Ако искате по-голям лимит, цената на застраховката ви може да се покачи до 25%.

Нови условия в застраховките «Имот»

Защитавайте личното си имущество

Основната застраховка "Имот" винаги покрива лично имущество – мебелировка, дрехи, електроника и други – за лимит равен на 50% или 75% от лимита за самата сграда (по-висок лимит може да се закупи, но ще увеличи цената на застраховката). Стандартната застраховка "Имот" обикновено покрива личното имущество за текущата му стойност (пазарната стойност минус обезценяване). Ако искате имуществото ви да бъде застраховано за пазарната му стойност, трябва да поискате от агента си да добави "replacement cost" клауза към застраховката ви.

Ценности като бижута, художествено изкуство, антики, монетни или маркови колекции не са цялостно застраховани от основната застраховка "Имот". Например, бижутата са застраховани с лимит $1,500 до $2,500. Ако искате бижутата ви да са цялостно застраховани, дайте ги на специалист за оценка и закупете допълнителна клауза, която ще предостави необходимото покритие. Това може да струва от $17 до около $1,000 годишно.

Не регистрирайте малки загуби със застрахователната компания

Някои застрахователни компании почти винаги увеличават цените на застраховките, които имат загуби. Някои компании дори отказват да обновят застраховки "Имот" с прекалено много регистрирани загуби. Поради тази причина е много по-разумно да не регистрирате загуби, които не превишават вашето "deductible" или го превишават само с няколко стотина долара. Понякога можете да спестите повече пари, ако платите за загубата сами отколкото, ако я регистрирате и платите увеличената цена на застраховката си по-късно. Разбира се не всички компании увеличават цената на застраховката само след малка загуба, но може да се случи – просто бъдете нащрек.

Защитете дома си за по-малко пари

Ето и още няколко начина, чрез които можете да защитите дома си, докато поддържате цената на застраховката си ниска.

Увеличете "deductible" на застраховката си: повечето застраховки "Имот" са със стандартно "deductible" $250. Ако увеличите "deductible" на $500 обаче можете да спестите до 15% от цената на застраховката, а ако го увеличите на $1,000 можете да спестите до $25. Повечето собственици на домове не са наясно с тези спестявания.

Поддържайте и обновявайте дома си: проверявайте дома си за проблеми всяка година – най-вече покрива, водопровода, външната боя, тръбите на пералнята и съдомиялната. Тези неща ще ви защитят от нежеланите загуби, свързани с наводняване на дома ви. Също така трябва да проверявате електрическата инсталация и отоплението. Можете да спестите до 10% от цената на застраховката си, ако инсталирате ключалки от типа "deadbolt lock", детектори за дим и пожар и аларми.

Проверете цените на няколко компании: повечето застрахователни компании предпочитат домове в ниско-рискови райони и ако живеете в такъв район, ще можете лесно да намерите ниска цена за застраховка, ако проверите офертите на няколко компании.

Всички тези нови условия са познати на застрахователните агенти. За да сте сигурни, че получавате най-добрата цена за застраховката "Имот", както и най-доброто покритие (или покритието, което искате да имате), консултирайте се с агента си и отделете малко повече от 10 минути, за да чуете съветите му. И най-вече не се страхувайте да питате въпроси преди да закупите застраховката си!

ДЕЯН КОЖУХАРОВ

Kozhuharov Insurance Agency

Ph: (269) 441-5158 or (248) 481-8301

Toll Free: (877) 205-0051

Fax: (269) 441-5163

Поздрав

Честита Златна Сватба на Надежда и Христо Аврамови!

Преди 50 години, на 24 декември 1961г. те казват своето "ДА" и тръгват заедно по пътя на живота - ръка за ръка, рамо до рамо в добро и зло, в радост и тъга - та досега! Посрещат утрото и изпращат деня, заобиколени от деца, внуци и първата правнучка! Нека бъдат здрави и още дълги години да се радват на своето голямо семейство!

Стоматологичен кабинет

Д-р Jeffrey and William Stutman

www.smilesbystutman.com

- Зъболекари, баща и син, с многогодишен опит
- Безплатна консултация
- Офисът работи в събота и в неделя
- Профилактика и лечение на парадонтоза, проверка за рак
- Поправка на формата, цвета и разположението на зъбите.
- Безплатно избелване на зъбите при изготвяне на корони и мостове
- Изработка на зъбни протези за деца и възрастни

Адресът е: 18211 W 12 Mile Road, Suite 3, Lathrup Village, MI 48076 (на югозападния ъгъл на 13 миля и Southfield). Много българи вече ходят при зъболекарите Stutman (говорят руски).

Обадете се и вие: (248) 569-7447

За храната, борбата и … зърната

125 години от рождението на

ПЕТЪР ДИМКОВ ЛЕЧИТЕЛЯ

Не зная защо, но все по-често, по време на някое бурно дискусионно предаване по телевизията, където видни политици, мастити учени и популярни личности яростно разчепкват наболели нашенски проблеми, пред очите ми изплува картина от детските ми години. Надвечер, когато основната работа за деня е свършена, баба ми, лека й пръст, за да не стои без работа, пълни голямата тава с ориз и почва да го чисти /треби/. Е, това не беше, разбира се днешният ориз – вносен, пакетиран, пречистен, бланширан, бял, кафяв, био, еко... Нейният си беше български, премесен с камъчета, семчици, осилчета, но пък толкова вкусен... Тя сядаше пред голямата купчина ориз и бавно, търпеливо започваше да свещенодейства – чат-чат, чат-чат – вляво белите зърна, в средата – почернели и начупени, а вдясно – камъчета, власинки, тревички. Така, докато бялата планина се стопи и се превърне в три купчини. Първо изгребваше боклуците „до шуш“ и ги хвърляше в печката, след това с призивното „кът-кът-кът!“ хвърляше купчинката повредени зрънца на кокошките, а когато се върнеше при нас в стаята, караше ни да видим да не е паднало някое зрънце на земята, „че е грехота“ и съзерцаваше в радостно умиление бялото оризово възвишение. До едно зърната бяха бели и чисти, но между тях проблясваха наистина бисерни зрънца, които на светлината на лампата се открояваха, бяха различни, сякаш криеха някаква непозната сила и красота...

„Ориз като ориз! Я, не ме занимавайте с глупости!“ – ще отсече поредният уморен, изнервен, стресиран, гневен, обиден, измамен българин, няма значение от коя точка на света и ще включи телевизора, докато вечеря, защото „Храната прави борбата“, но аз ще продължа още малко да си мисля за храната, борбата и... оризовите зърна. Бисерните. Българските.

Не е ли целият ни народ от край време купчина ориз с примеси всякакви? Негодни, хубави и наистина бисерни зърна? Кои са „ръцете“ и „умовете“, които го требят, къде слагат чистото, мръсното и боклука? Защо нашите бисерни зърна стават често храна на кокошки и патки, а маломерните, дефектните, покълват безбройни по изтерзаната плът на родината ни, размесени с плевели и тръни? Как стават бисерните зърна, защо са толкова малко и как да ги откриваме в купчината, как да ги съхраняваме, та когато дойде време, да попаднат на добра почва и да дадат златен плод? Добър, обилен и чакан – храна за бъдните поколения.

В бялата купчина на народната памет блести и едно такова зърно – чисто, плодоносно, бисерно – Петър Димков Лечителя!

Колко му е – „влизаш“ в „Гугъла“, пишеш името и само с едно натискане на клавиша получаваш на тепсия фактологията – роден, учил, работил, но има и друга фактология – извън

За храната, борбата и … зърната

цифрите и събитията, която бележи всеки един ден, час и миг от 95-годишния земен път Петър Иванов Димков така, че да обхване и да остави след себе си из цяла България невидими магистрали от добротворство, всеотдайно служене на страдащите тялом и духом, безсребърни дела на полза роду, изстрадана мъдрост и най-вече пример за подражание на тези, които имат уши да слушат, очи да гледат и сърце да следват.

Роден е на 6 декември, Никулден /нов стил – 19 декември/ в град София в семейството на бежанци от с. Горни Броди, Серско, Беломорска Македония. И по бащина, и по майчина линия е наследник на борчески родове за извоюване на религиозна и национална свобода. Баща му, отец Иван Хаджидимов, е осъден на смърт и от турци, и от гърци за това, че пренася оръжие от България за въстание срещу Турция, но успява да избяга в Атон, където се крие като монах в Зографския манастир. По-късно той променя фамилията си на Димков, а след подписването на Санстефанския мирен договор се преселва с жена си и петте си деца първо в Дупница, а по-късно в София, където се ражда и Петър. Интересът към билките и лечителството момчето наследява от майка си Катерина, известна знахарка, която му диктува рецептите си: „Слушай какво е за всяка болест, ти вече знаеш да пишеш, записвай. Някога народът ще ти благодари.“ Тринадесетгодишен, през 1899 г. Петър Димков заминава за Русия като стипендиант, за да получи военно образование в кадетското училище в Полтава, а седем години по-късно в Павловското военно училище в Санкт Петербург. През десетте години далеч от родината, освен че е изключително прилежен, ученолюбив, взискателен към себе си, честен и справедлив към другарите си, той черпи с пълни шепи от руската и световна съкровищница – Пушкин, Лермонтов, Тургенев, Лев Толстой /става негов идеен последовател/, изучава историята на войните и живота на големите пълководци Александър Македонски, Суворов, Кутузов, увлича се от философите Сократ, Аристотел, Платон, Сенека, Йоан Златоуст, изучава трудовете на педагози като Монтен, Коменски, Ръскин. Очарован е от света на операта и театъра, но най-вече постоянства в истинската си любов – медицината. Посещава лекции в Медицинския университет, изучава хомеопатия, тибетска медицина, ирисова диагностика, книгите на Платон за природосъобразния начин на живот, размишлява за силата на позитивната мисъл, която заляга в основата на бъдещата му лечителска практика: *„Най-великата сила е мисълта. Каквото и когато да мислим, ние съграждаме от невидимата материя нещо, което привлича към себе си сили, да ни помагат или да ни вредят според характера на нашите мисли. Затова първата крачка е да управляваме мислите си чрез своя разсъдък. А втората крачка изисква от нас да развием у себе си навик за оптимистична мисъл. Няма лекар, който да премахне болестите на тялото и душата така, както ги премахва радостната мисъл.“* Но каквито и да са фактите, белязали неговите младежки години, те красноречиво говорят за сериозно, задълбочено духовно търсене на онова, което ще надгражда през целия си житейски път – да бъде полезен на хората, защото още от майка си е закърмен с думите: “*Човек е дошъл на този свят да прави добро*“, защото борческите корени на рода му изкристализират в жизненото му кредо:*“Ако е сладко да умреш за отечеството, не по-малко сладко е да живееш за него; да му посветиш своето време и най-добрия дял от сърцето си*“, а в зрелите години: *„Човек, докато е жив, трябва да се учи и усъвършенства – и неговото усърдие тук, на земята, да няма граници.“*, за да сподели на преклонна възраст: *“Единственото ми желание е било, е и си остава хората да си подадат ръце и братски да живеят. А това може да се постигне, ако хората си култивират мислите – да имат чисти мисли, чисти думи, чисти желания, чисти постъпки. И раят настава на земята.“* Минавайки през ада на живота, Петър Димков съхранява рая в сърцето си и по всякакъв начин го дарява на хората, които докосва.

Двадесет и две годишен, през 1909 г. Петър Димков се завръща в България, за да й служи –

За храната, борбата и … зърната

да превърне любовта, идеите и убежденията си в дела. Сухата статистика би отбелязала: През 1912г. – произведен в чин поручик и мобилизиран като командир на 15-а рота от 38-и резервен пехотен полк. Участва в Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война в битките при Селиолу, Люле-бургаз, на подстъпите към Чаталджа и Одринските фортове. Воюва на Сръбския, Добруджанския и Македонския фронт. Ранен осем пъти, три пъти почти смъртоносно. Получава всички възможни ордени и медали за храброст, но истинската обич – само от войниците си. При едно от тежките си ранявания в корема, изпада в безсъзнание. Войниците му го помислили за мъртав, но под дъжд от куршуми допълзяват, слагат го на платнище и го изтеглят от бойното поле, за да не остане тялото му в ръцете на врага. Оказва се, че всъщност е жив, но за тежката операция нямало обезболяващи и преди да го вържат, капитан Димков попитал: "А мога ли да пея?" и през цялото време пял с пълен глас – вдъхновяващ пример и за десетките ранени, и за лекарите в лазарета. Силната му вяра в Бога, пословичната смелост, съобразителност, самообладание, знания и лечебни умения, спасяват ротата му не един път на бойното поле, а в окопите и от холера, тиф, скорбут и дизинтерия, но и от друга голяма напаст... въшките. Убеден в своя метод, капитан Димков наредил на войниците си да се съблекат чисто голи и да заровят дрехите си в пръстта, но за зла участ ротата била нападната от турски аскер. Младият офицер реагирал светкавично и с насочено оръжие се втурнал, командвайки: "Напред! На нож". Войниците му като един го последвали, а турците побегнали с викове „Алах!", ужасени от голите привидения. Макар наричана на шега по цялата фронтова линия „Голата рота" на Димков, тя будела всеобщо уважение и респект заради реда, дисциплината и жертвоготовността си. Независимо от факта, че участва в три войни, Петър Димков никога не стреля по човек, верен на убеждението си, че животът е безценен дар от Бога, който никой няма право да унищожава. Когато разказвал за войните, в които участвал, той с възхищение говорел за храбростта на обикновените, редовите войници, които за съжаление често били потърпевши от корумпираността на висшестоящи чиновници и понасяли огромни страдания – глад, студ, вместо с подметки от гьон, ботушите нерядко били подшивани с дебел картон, а веднъж преди битка се оказало, че куршумите, които са им дадени са халостни и са обречени на смърт. Във всеки един подобен случай Петър Димков без страх от наказание, издава адекватни заповеди и застава на страната на подчинените си. През 1921 година майор Димков е уволнен от военна служба и зачислен в запаса поради намаление числеността на Българската армия съгласно Ньойския договор, но по-късно е възстановен и продължава да служи вече за изграждането и развитието на следвоенната ни армия. За 27 години служба в армията сменя 14 гарнизона и навсякъде оставя незаличима следа и приятели след себе си. И отново фактология: 1924-1925г. – служи в Бургас, където се включва в спасяването на 2000 хиляди изселници от Беломорска Тракия, отпуска войскови каруци да събират храна, осигурява подслон, събира пари от заможните бургазлии. 1927-28г. – служи в Свищов. По негова инициатива е прокаран казармен и градски водопровод, оглавява инициативен комитет за реставриране и съхраняване на кораба „Радецки". 1931г. – назначен за командир на 10-а Родопска дружина – не допуска разправа и гонения на политическа основа, поставя началото на първия билков магазин в Асеновград, а в Стара Загора спасява от унищожение красивия парк „Аязмото" и създава

За храната, борбата и … зърната

здравен център и книгоиздателство. 1933г. – назначен за командир на 21-а Средногорска дружина в Карлово. Узнавайки, че според градоустройствения план през къщата на Васил Левски трябва да минава улица, Димков моментално поставя военен караул и не позволява разрушаването на светинята. Под звуците на военната музика започва агитация за събиране на дарения като сам прави първото – цялата си заплата и с помощта на карловската община само за 40 дни къщата е реставрирана и запазена за поколенията, независимо че е даден на военен съд за „своеволие“. 1934-35г. – назначен за помощник командир на 8-и пехотен Приморски полк и за началник на 6-и пограничен сектор във Варна. Развива удивително културно-историческо строителство. Съхранява Аспаруховия вал край Варненския залив, като за целта построява и залесява парк от 1000 декара в памет и слава на създателя на българската държава хан Аспарух. Изгражда само за 10 месеца Парк-мавзолея "Владислав Варненчик", съхранява и продължава разкопките на Римските терми, изгражда Варненската триумфална арка в чест на загиналите геройски български войни – Портала на 8-и пехотен Приморски полк. Съучредител е и първи почетен председател на Градската филхармония, става един от основателите на Полско-българското дружество в града, полага началото на военно-историческия музей. Впечатлен от инициативността, размаха и всеотдайността на полковник Димков, известният архитект, основател на Морската градина във Варна Карел Шкорпил, възкликва: “Ето най-после един българин, който наистина обича България!“ Паметниците, оставени от Димков, повдигат самочувствието на българина и не само това – чрез строителството той осигурява препитание за много безработни, но най-вече дава личен пример за безкористно служене и духовност. Висшето началство обаче и особено дворецът не обичат такива дейни и самоинициативни офицери. В своята реч за официалното откриване на Парк-музея "Владислав Варненчик" цар Борис III „пропуска“ да спомене името на Димков, но след тържеството не забравя да сподели със свой генерал, че Димков "е твърд орех, ще го счупим" и "на него не му е мястото в армията". През 1936г. Петър Димков преждевременно е пенсиониран от армията, а уволнението му прекъсва замислените съзидателни начинания, но отваря нова страница на служене и духовно израстване.

Изследователите на българската народна медицина са единодушни, че Лечителя Петър Димков е уникално явление в историята на българската медицина, издирвал, събирал, изследвал, картотекирал и проучил с „велико старание и боязън, като при свещенодействие“ билковото богатство на България така, че да го върне в най- благородния начин на нуждаещите се – в дар безсребрен и всеотдаен. И не само. Дългогодишна диагностично-лечебна дейност на Лечителя е наситена с най-висша степен на хуманност и милосърдие. Упражнявал е уникалната си лечителска дарба с ненакърнимата увереност, че тя е дар от Бога и би трябвало да бъде използвана в служенето му на хората, без да очаква нищо в замяна. Професионалните му умения и моралната му извисеност го характеризират като „силна, магнетична личност, според думите на дъщеря му Лили Димкова, бележита българска художничка. В книгата си „Петър Димков – моят баща“, тя разказва за житейските уроци, които дава не само на нея и двамата й братя, а и на хилядите хора, минали през дома му – уроци не с говорене, а с мълчалив пример – да прощаваш, да даваш, да не отвръщаш на злото със зло, да не съдиш... И както обикновено се случва в живота, този, който иска да навреди, идва и моли за помощ /не позволяват Лили да учи в Художествената академия, защото баща й е „царски офицер“/, но Лечителя не го връща: “*По закона на мъдростта на никого не мога да откажа, който има нужда от помощ.*“ А на думите на дъщеря си: „Татенце, толкова искам да уча в Американския колеж, пък ти нямаш пари“, Петър Димков отговаря: *„Аз милионер мога да бъда, но защо ми е такава раница на гърба?“* – през целия си живот като лечител Петър Димков не взема и една стотинка:*“Даром ми е дадено, даром*

За храната, борбата и … зърната

давам.“

След 9 септември комунистите официално забраняват на Петър Димков да лекува. Наричат го шарлатанин, измамник, подиграват се на вярата му, влачат го по съдилища. Два пъти е арестуван, изчезва за десет дни и само благодарение на влиятелни приятели успява да избегне физическо унищожение и концлагер. Научните му трудове са вписани в списъка на забранените книги, други не се издават – така е десетилетия, но когато спасява ген. Иван Михайлов, член на Политбюро, излекува Людмила Живкова, Георги Караславов, дава здравословни съвети на Леонид Брежнев – обстоятелствата се смекчават и властимащите си затварят очите, че домът му на ул. "Златовръх" е лазарет на човешкото страдание, особено, когато официалната медицина е безсилна. Повече от сто хиляди са лекуваните от Петър Димков, без да се броят тези, на които е помогнал с рецептите от книгите си. Повече от 30 пациента на ден, огромна поща с писма, някои с адрес „До Петър Димков – България“ – повече от 40 години – посветеност, всеотдайност...

В спомените на приятели и пациенти, Лечителят Петър Димков е “подвижна енциклопедия” с огромни познания в различни области на науката и социалната практика. Винаги се стреми да подчертава факти и събития, свързани с приноса на българския народ за развитието на духовната и материалната култура на човечеството – българската народна медицина, която съчетава опита на траките, прабългарите и славяните, делото на светите братя Кирил и Методий, богомилите – *“гордостта на българския народ”* и ролята им за духовия напредък не само за народа ни, а и за Ренесанса в Западна Европа. Посочва, че великият български цар Иван Асен II е имал за съветници богомили, които са настоявали след битката при Клокотница да не се избиват военнопленниците, в резултат на което всички крепости, включително в градовете Солун и Дубровник, отварят вратите си за него и го посрещат с почести. Същевременно Петър Димков отбелязва, че девизът на френската буржоазна революция “Свобода, равенство, братство” всъщност е израз на богомилските идеи, станали достояние на императора Наполеон Бонапарт от близък роднина.

Лечителят е истински вярващ човек със стремеж не само да познава, но и да прилага Христовото учение и библейските морални норми. Вярата му не е показна религиозност, а е дълбоко осмислена, с уважение към християнските и родови традиции, които съхраняват народа ни през годините на турското робство, остават нравствен кодекс в следосвобожденска България, създават приемственост в поколенията, взаимно допълване и израстване. Такова е и семейството му – с предана и вярна съпруга, майка на трите му деца, отгледани и възпитани с любов, научени на труд – добри плодове, от добро дърво. Лечителят добре познава и Библията и Корана, а знанията му в областта на източната философия му дават възможност да вижда “рационалното зърно” в тях и да ги изявява с мисли и дела, отваряйки нови хоризонти пред търсещите духовно усъвършенстване. Особено важна роля в духовното му израстване, както и в живота му като цяло, се оказва срещата му с Петър Дънов и философията му, основана на любовта към Бога и хората.

За своя почти вековен живот-служене Петър Димков оставя такава диря след себе си, която го определя като духовен учител не само за България, но и за света. Неговата уникалност като ненадминат лечител, изтъкнат патриот, допринесъл за увековечаване в

За храната, борбата и … зърната

народната памет на личности и събития, творили историята по нашите земи, достоен български офицер, хуманист, мислител от международен ранг е повече от забележителна. Петър Димков не само завещава, но и променя живота на хората към по-добро и с огромните по обем и съдържание писмени трудове, чиято актуалност не потъмнява във времето, а напротив – издига му неръкотворен, нетленен паметник – жива вода за поколенията: "Българска народна медицина. Природолечение и природосъобразен живот" в три тома, „Хигиена и лекуване на душата – Новият човек – творец на съдбата си", "Очна диагноза", „Молитвеник" – все духовни билки, книги-ключ към вратата на здравето, съзидателността, любовта в сърцата към семейството, родината, човечеството.

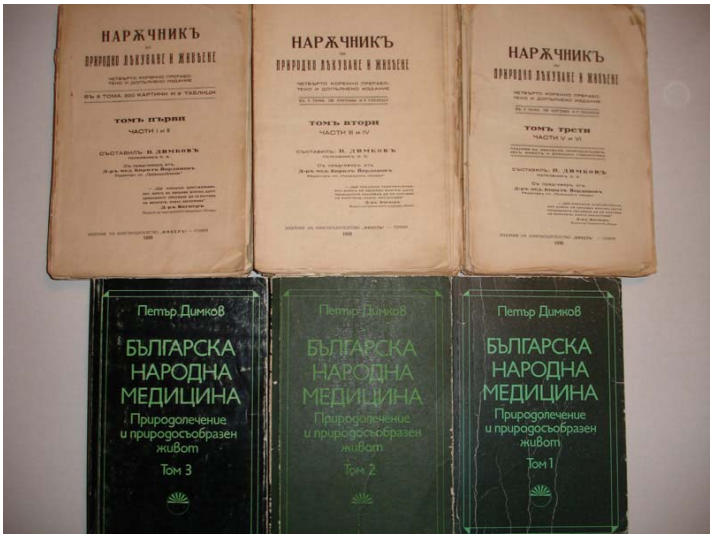

На 3 октомври 1981г., като всеки божи ден от близо 50 години, Петър Димков преглежда пациенти. Вечеря, поглежда малко телевизия и си ляга. Часовникът в стаята му заковава стрелките си на два и петнадесет, когато сърцето на Лечителя спира да бие. Изпратен е с военни почести от близки, приятели, пациенти, почитатели... като зърно жито, ечемик или... ориз за посев, но дало приживе плод, много плод, богат урожай...

Абе, я стига с този ориз!" – ще отсече поредният нахранен, отпочинал, доволен, подпийнал българин, без значение от коя точка на света и ще изключи телевизора, защото „Сънят дава сили" и „Утрото е по-мъдро от вечерта!", но мнозина, вярвам, преди да заспят, пак ще се въртят в леглата си и пак ще броят, овце, числа или... ориз, докато потънат в неспокоен сън, в който ще проблясват във времето зрънца с имена, дела и следовници. Бисерни. Български.

Имало е такива зърна. Има и дай Боже да ги има, докато свят светува!

П. П. В Антарктида, на остров Брабант има ледник, наименуван на Лечителя Петър Димков. Питам се как да разтопим леда в сърцата си, за да напоим посятото и то да даде живот?

За написването на материала са ползвани книгите:2006 Лили Димкова, Петър Димков – моят баща. С., Хрикер, 2006 Слънчевият човек /спомени за Петър Димков/, С. „Хрикер", събрала и записала Невяна Керемидчиева, 2009 Христо Карагьозов, Петър Димков - Родолюбецът, Лечителят, Мислителят, С., ИК „Новата цивилизация", 2004, Николай Кафтанджиев,Петър Димков добре познатият... непознат С.," Хрикер" интервюта с Лили Димкова и д-р Петър Димков -внук.

ДИМИТРИНКА НЕНОВА, кореспондент от Варна

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

Брой 1, 2012

Phone: 586-219-8710
E-mail: info@bulgariansindetroit.com
www.BulgariansInDetroit.com

Броя подготвиха: Росица Димитрова, Емилия Димитрова, Даниела и Велеслав Начеви. Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия. Авторските материали подлежат на редактиране.

Абонирайте се за вестника на българите в Детройт тук

Застахователна агенция

КОЖУХАРОВ

Ph: (269) 441-5158 или (248) 481-8301

Надеждна застраховка за вашето бъдеще

Фирма "Биляна"

(248) 939 0401 - Резервации за самолетни билети, ваканционни пакети, хотел, наемане на кола. Преводи и легализация на документи.

FIDDLER RESTAURANT

кани българските си приятели

да празнуват семейни поводи и национални празници

в обновения ресторант с адрес:

6676 Orchard Lake Rd (South of 15 Mile), West Bloomfield, MI 48322

Предлагаме изобилие от вкусна храна, както и меню по поръчка.

Жива музика всеки петък и събота вечер:

19.00 - 21.00 - джас квартет "Fantastic Four"

21.00 - 1.00 - група "Fiddler"

Новите собственици са готови да направят вашето тържество незабравимо!

Всяка неделя от 13.00 до 16.00 часа има бюфет на цена $15.95 с разнообразни салати, топли и студени предястия, различни видове месо, десерти и плодове.

Заповядайте! Тук ще бъдете обслужени като царе!

Българска Телевизия в Америка

$19.95 на месец	$29.95 на месец	$35.95 на месец
BNT1,Evropa TV - RT,RING TV - RT, bTV Action - RT	16 Български Тв канала	27 Български тв канала и още нещо